

Wegbeschreibung

von Sohrab Sepehri (1928-1980)

Übersetzung aus dem Persischen von Afsane Bahar (August 2017)

Es dämmerte, als der Reiter fragte: „Wo ist das Haus des Freundes?“

Der Himmel hielt inne.

Der Passant schenkte der Dunkelheit der Kieselsteine den Lichtzweig,

den er zwischen den Lippen trug

und zeigte mit dem Finger auf eine Pappel und sagte:

„Vor dem Baum

ist ein Gartenweg, der grüner ist als Gottes Traum,

und dort ist die Liebe so blau wie die Federn der Aufrichtigkeit.

Du gehst bis zum Ende jener Gasse, die hinter der Reife erscheint,

dann biegst du in Richtung der Blume der Einsamkeit,

zwei Schritte vor der Blume

bleibst du bei dem ewigen Springbrunnen der Mythen der Erde stehen,

und eine deutliche Furcht ergreift dich.

In der fließenden Vertrautheit des Raumes hörst du ein Rascheln,

du siehst ein Kind,

das auf eine hohe Kiefer geklettert ist,

um Küken aus dem Nest des Lichtes zu holen,

und du fragst es,

wo das Haus des Freundes ist.“

سهراب سپهری
نشانی

"خانه دوست کجاست؟" در فلق بود که پرسید سوار.
آسمان مکثی کرد.
رهگذر شاخه نوری که به لب داشت به تاریکی شن‌ها بخشید
و به انگشت نشان داد سپیداری و گفت:

"نرسیده به درخت،
کوچه باعی است که از خواب خدا سبزتر است
و در آن عشق به اندازه پرهای صداقت آبی است
می‌روی تا نه آن کوچه که از پشت بلوغ، سر به در می‌آرد،
پس به سمت گل تنهایی می‌پیچی،
دو قدم مانده به گل،
پای فواره جاوید اساطیر زمین می‌مانی
و تو را ترسی شفاف فرا می‌گیرد.
در صمیمیت سیال فضا، خشخشی می‌شنوی
کودکی می‌بینی
رفته از کاج بلندی بالا، جوجه بردارد از لانه نور
و از او می‌پرسی
خانه دوست کجاست."

